

Sygn. akt V KK 78/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **S. N.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 10 czerwca 2021 r.  
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 1 i 3 k.p.k.  
kasacji wniesionej przez jego obrońcę  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt II AKa [...],  
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P.  
z dnia 12 czerwca 2019 r., sygn. akt III K [...]

### **p o s t a n o w i ł**

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną oraz obciążyć skazanego S. N. kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. G. - Kancelaria Adwokacka w P. opłatę w kwocie 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł, obejmującą 23 % VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

### UZASADNIENIE

S.N. został oskarżony o to, że :

1. w dniu 17 kwietnia 2018 roku w W. przy sklepie „Ż.” znajdującym się na ul. (...), działając z zamiarem ewentualnym, usiłował doprowadzić do śmierci D. F., poprzez zadanie mu trzech ciosów nożem o długości ostrza około 10 cm w

klatkę piersiową, jednakże zamiaru swojego nie zrealizował z uwagi na ucieczkę D.F. z miejsca zdarzenia i szybką pomoc zespołu ratownictwa medycznego, jednakże swoim zachowaniem spowodował on u D.F. ranę kłutą okolicy tylnej powierzchni mięśnia naramiennego lewego oraz dwóch ran kłutych tylnej ściany klatki piersiowej po stronie lewej z obecnością rozedmy podskórnej oraz krwiaka i odmy lewej jamy opłucnowej, co wymagało pilnego leczenia szpitalnego, co stanowiło chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

2. w dniu 17 kwietnia 2018 roku w W. przy sklepie „Ż.” znajdującym się na ul. (...), poprzez zadanie jednego ciosu nożem o długości ostrza około 10 cm w udo, spowodował u M. P. otwartą ranę uda o powierzchni ok. 5 cm<sup>2</sup> tylnej części uda, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia M.P., trwający nie dłużej niż 7 dni,

tj. o przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.,

3. w dniu 17 kwietnia 2018 roku w W. przy sklepie „Ż.” znajdującym się na ul. (...), kierował groźby karalne pozbawienia życia, w stosunku do D.T., które to groźby wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę spełnienia,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 12 czerwca 2019 r. :

1. oskarżonego S. N. uznał za winnego przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnionego w sposób opisany w punkcie I wyroku z tą zmianą, iż przyjął, że do zdarzenia doszło na ul. (...) oraz że długość ostrza noża wynosiła 13 cm i za to przestępstwo na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności,
2. oskarżonego S. N. uznał za winnego przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. popełnionego w sposób opisany w punkcie II wyroku z tą zmianą, iż przyjął, że do zdarzenia doszło na ul. (...) oraz że długość ostrza noża wynosiła 13 cm i za to przestępstwo na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. oskarżonego S. N. uznał za winnego przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. popełnionego w sposób opisany w punkcie III wyroku z tą zmianą, iż przyjął, że do zdarzenia doszło na ul. (...) i za to przestępstwo na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
4. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone w punktach 1, 2 i 3 wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu S. N. karę łączną 9 (dziewięciu) lat im 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
5. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych D. F. kwotę 5000 zł (pięć tysięcy złotych), a na rzecz M. P. kwotę 2000 zł (dwóch tysięcy złotych),
6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 17 kwietnia 2018r., godz. 22:10 do nadal,
7. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci noża przechowywanego w Biurze Dowodów Rzeczowych Sądu Okręgowego w P. pod poz. K..P.P. (...), a także rozstrzygnął w przedmiocie wynagrodzenia za obronę z urzędu oraz kosztów sądowych.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego wyrokiem z dnia 23 stycznia 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od powyższego wyroku sądu odwoławczego kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając mu naruszenie przepisów art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 447 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1 k.p.k. i art. 15 § 1 k.k., polegające na niezasadnym utrzymaniu w mocy wyroku Sądu Okręgowego w P., pomimo iż wyrok ten w sposób rażący naruszał przepis art. 15 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie, albowiem zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazywał, iż oskarżony dobrowolnie odstąpił od dokonania zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia czynu.

Opierając się na przytoczonym zarzucie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej skazania z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. - i w tym zakresie przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Kasacja obrońcy jest oczywiście bezzasadna, co uzasadniało oddalenie jej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 1 i 3 k.p.k.

Kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, który może być wniesiony jedynie w razie zaistnienia uchybień określonych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść wyroku. Przedmiotem kasacji nie mogą być zatem ustalenia faktyczne, ani też rozstrzygnięcia sądu I instancji. Tymczasem analiza zarzutu kasacyjnego podniesionego przez obrońcę skazanego S.N. prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż skarżący nie wskazał na wystąpienie w sprawie jednej z bezwzględnych przyczyn odwoławczych określonych w art. 439 § 1 k.p.k. bądź konkretnego i oczywistego naruszenia przepisu prawa procesowego lub materialnego przez sąd odwoławczy, a także nie wykazał jego rażącego charakteru i wpływu na treść wyroku.

Wskazując w treści zarzutu na naruszenie przez sąd *ad quem* art. 433 § 1 k.p.k. nie skonkretyzował zarówno w jego opisie, jak i uzasadnieniu kasacji na czym polega uchybienie oraz nie wykazał, że ma ono rażący charakter. Zauważyć bowiem należy, iż zgodnie z treścią art. 433 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy orzeka w granicach zaskarżenia, a w szerszym zakresie jedynie w wypadkach wskazanych w art. 435 k.p.k., art. 439 § 1 k.p.k. art. 440 k.p.k. i art. 455 k.p.k.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż sąd odwoławczy rozpoznał apelację obrońcy w granicach podniesionych przez niego zarzutów, zaś w sprawie nie występowały okoliczności opisane w powołanych wyżej przepisach wskazujące na konieczność wydania orzeczenia poza granicami zaskarżenia. Należy zauważyć, iż w zakresie ustaleń faktycznych apelujący kwestionował jedynie ustalenia sądu I instancji wykluczające działanie S. N. w warunkach obrony koniecznej.

Natomiast obrońca nie kwestionował przyjętego przez Sąd Okręgowy ustalenia, zgodnie z którym skazany nie odstąpił dobrowolnie od dokonania zabójstwa, czego wyrazem jest fakt, iż nie było ono przedmiotem zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. W zaistniałej sytuacji procesowej zarzut autora kasacji, iż

sąd *ad quem* nie dostrzegł uchybienia polegającego na niezastosowaniu art. 15 § 1 k.k. przez sąd *a quo* uznać należy za chybiony, albowiem w świetle niekwestionowanych przez strony ustaleń faktycznych brak było jakichkolwiek podstaw do zastosowania tegoż przepisu.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż obrońca pod pozorem zarzutu obrazy przepisów procesowych w istocie kwestionuje ustalenia faktyczne dokonane przez sąd I instancji i zaakceptowane przez sąd odwoławczy, których nie kwestionował wcześniej w toku rozpoznania sprawy.

Mając powołaną wyżej argumentację na względzie, należało oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną.